

Artistul tăcut- Civitas 2016

În primăvara acestui an, școala noastră a participat ca partener în cadrul proiectului "Artistul tăcut" – Civitas 2016, proiect concretizat printr-un spectacol de patomimă. Scopul acestui proiect a fost acela, de a încuraja elevii să își dezvolte potențialul creativ, prin folosirea mișcărilor scenice și a mimicii.

Pe parcursul celor două săptămâni, perioada în care s-a desfășurat proiectul, elevii noștri au fost îndrumați în actul artistic de actorul și regizorul Oltean Zaharie Silviu, de la Teatrul Național București. A fost o experiență frumoasă din care am avut de învățat, atât noi, profesorii și elevii, dar și domnul regizor.

Dăruirea și profesionalismul domnului actor i-a determinat pe elevii implicați în proiect, să își depășească anumite bariere de comunicare și să-și descopere singuri disponibilitățile creative. Rezultatul orelor de lucru, cu elevii școlii, a fost încununat de un spectacol intitulat sugestiv "Întâlniri", o întâlnire între elevii cu nevoi speciale, teatru și umanitate. În urma acestei colaborări, precum și a rezultatelor deosebite pe care elevii noștri le-au obținut în proiectul "Artistul tăcut", Centrul de Proiecte și Programe Educaționale și Sportive pentru Copii și Tineret din cadrul Primăriei Municipiului București ne-a recompensat cu "Tabăra Elevilor Activi și Merituoși 2016" la Predeal în perioada 13 -20 iulie.

*Director,
Prof. Ec. Ioana Gheorghe*

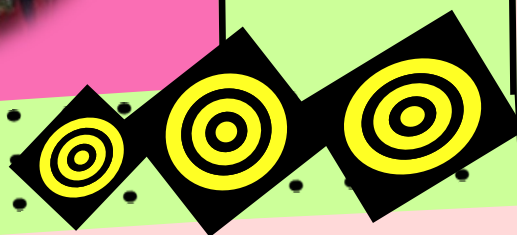

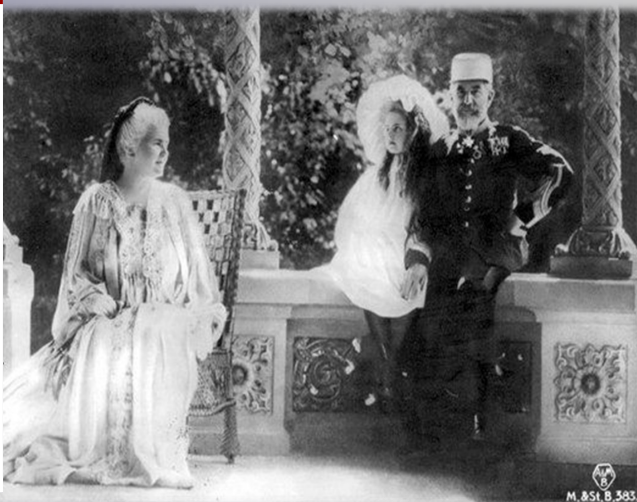
• PANTOMIMĂ

Fig.1) Reprezentație teatrală în care acțiunea dramatică și imaginile artistice sunt exprimate numai prin gesturi și mimică.

Fig.2) Artă de exprimare a ideilor și sentimentelor prin gesturi și mimică.

Fig.3) Atitudine afectată și ridicolă.

REGII ROMANIEI

06.05.2016

Thomas Sorin
Clasa a III-a E

Rolul monarhiei, al regalității în România

150 de ani de la născut primul rege în România. Acesta a fost Carol Hohenzollern de Sigmaringen. Se întâmplă la 1866, când din cauza războiului dintre Germania și Austro-Ungaria, Carol trebuie să ajungă în România și să obțină un pasaport fals în care se numea Karl Hottlingen.

Se deghizează în turist și are de plăcut să meargă la Odessa. Într-o zi și ochelari fumurii. Astfel, nu este recunoscut la trecerea lui prin Austro-Ungaria și ajunge la Drobeta Turnu Severin. Pe 10 mai 1866 depune jurământul față de țara lui țară, România. Singurul cuvânt în limba română a fost „Jeu”.

În 1869 se căsătorește cu Elisabeta de Wied, care în timp în scrierile sale își va lua pseudonimul de Carmen Sylva. Vor avea împreună o fetiță, pe care o vor numi Maria, care va muri la o vârstă fragedă.

Domnia lui Carol se întinde pe o perioadă de 48 de ani, cea mai îndelungată din istoria României. În această perioadă România își obține independența în 1877, și alăturându-i-se și Dobrogea. În 1881, țara devine regat, iar conducătorii ei, regi. Țara progresează din punct de vedere economic și se întărește politic. Se construiește Castelul Peleş pentru familia regală. De asemenea, prima cale ferată, București - Giurgiu dar și Podul de la Comarnic de peste Dunăre. Din păcate, după declanșarea primului război mondial, regele Carol moare, se spune de „inimă rea”. Regina i-a succedat, domnind în calitate de regină-mamă, ceea ce i-a atras atenția.

Îndrumător:
Prof. Ralu Hicolea

Importanța tradiției în viața tinerilor

În cadrul proiectului „Tradiții și obiceiuri românești...” am inițiat anul acesta, în săptămâna „Școala altfel”, câteva activități specifice acestei generoase teme: Tradiția.

Am început cu o vizită la Muzeul Satului unde copii, cu reală deschidere și curiozitate, s-au bucurat să descopere imagini și obiecte pe care le purtau în suflete, cunoscute în casa bunicilor; întâlnindu-le, copiii au manifestat o bucurie molipsitoare: au admirat minunatele căsuțe proaspăt văruițe și împodobite cu floricele, au cerut detalii despre obiectele prezente în casele vizitate și au ascultat povești despre viața oamenilor care au locuit în ele.

Am continuat să aprofundăm tema Tradiției, făcând o vizită d-nei preotese Cristina Argentina Galeriu, la Biserica Sfântul Silvestru.

Am fost întâmpinați cu multă căldură sufletească; copiii au primit cu mult interes sfaturi înțelepte, foarte folositoare în viață.

În cea de-a treia zi a săptămânii, am organizat cercul de pictură—icoană pe sticlă. Mare ne-a fost surpriza și de data aceasta, copiii care s-au prezentat la cerc au manifestat multă dragoste și real interes pentru această activitate cu totul nouă pentru ei. S-au aplecat cu multă răbdare și migală asupra lucrului, cerând ajutor și ocrotire sfinților zugrăviți în icoane. Toate acestea ne demonstrează că, alături de Revelație, Tradiția este sfântă, o purtăm în sufletele noastre, ea fiind izvorul de la care se adapă ființa neamului nostru și puterea noastră creativă.

Prof. Iulia Chirea

Festivalul Național de Teatru OKaua - Premiul Special al Juriului -2016

O să începem acest articol prin a aduce mulțumiri unui OM deosebit, actorul și regizorul OLTEAN ZAHARIE SILVIU, de la Teatrul Național București, pe care l-am cunoscut anul acesta în cadrul unui proiect și care ne-a rămas alături în noua noastră experiență de „actori”.

Povestea noastră a început cu un telefon de la domnul Oltean Zaharie Silviu, care ne informa, că există anumite festivaluri de teatru pentru elevi și studenți, unde am putea să ne înscriem cu trupa școlii (această trupă a fost formată de către domnul actor în urma unei colaborări în cadrul unui proiect Civitas). Suna destul de interesant, dar într-un fel aveam o ”teamă”, deoarece nu știam cum vor reacționa cei din jur, atunci, când vor afla că ei sunt elevi într-o școală specială.

Am discutat cu elevii implicați în trupa de teatru a școlii, precum și cu colegii responsabili de acești copii, iar aici am dori să-i amintim: director Ioana Gheorghe, profesor Todică Cristina și Barboni Rodica, pedagogi Ene Nicoleta și Mănăilă Neagu, asistent social Semeniuc Cristina, iar concluzia tuturor, în urma discuției, fiind aceeași ”să încercăm, nu avem nimic de pierdut, ci doar de câștigat”. Și într-adevăr nu am avut nimic de pierdut. Acești copii minunați și talentați ai școlii noastre nu au avut decât de câștigat.....

Ne-am mobilizat cu toții și am început demersurile, pentru înscrierea trupei noastre în concurs, ajutați permanent și îndrumați de domnul actor.

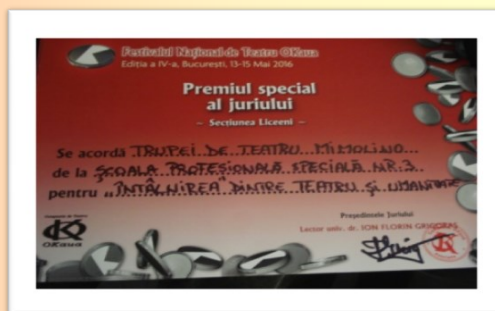
În cadrul Festivalului Național de Teatru OKaua, ediția a IV-a, am participat la concursul pentru elevi și studenți, iar regulamentul a fost foarte strict, având doar două secțiuni de concurs. În prima secțiune am avut proba la alegere, iar sub coordonarea domnului actor, a fost prezentat momentul de pantomimă ”Întâlniri”, iar în a doua secțiune am avut de continuat un scenariu impus, o parodie după Shakespeare, ”Romeo și Julieta”.

Școala noastră s-a prezentat cu trupa ”Mimolino”, formată din următorii elevi: Liu Alexandru, Pîrvu Alina, Mihăilă Gelu, Beutel Mihai, Dincă Petre, Mănică Alberto, Moldoveanu Ana Maria, Negoîtescu Cristiana, Țuțuianu Samuel, Sepacher Cristina, Dincă Andrei, Bimbirică Andreea și Pop Cristina.

Festivalul OKaua s-a desfășurat în perioada 13 -15 mai 2016, la Casa Studenților din București. Trupa noastră a avut intrarea în concurs în data de 13 mai și 15 mai, zi în care a avut loc și premiarea concurenților.

Trupa Mimolino a fost foarte apreciată la festival, atât pentru curajul lor de a concura cu trupe cu experiență, dar și pentru originalitatea cu care au improvizat momentele din concurs.

Pentru toate cele menționate mai sus, elevii școlii noastre, precum și domnul regizor Oltean Zaharie Silviu, au obținut Premiul Special al Juriului – “Întâlnirea dintre teatru și umanitate”. Pentru că a fost o experiență frumoasă din care am avut multe de învățat, sperăm să continuăm povestea și în anul școlar următor.

Cristina Todica, Nicoleta Ene și Mănăilă Neagu

PARCUL ȘI BĂIATUL

A fost odată, într-un parc
Un coș de gunoi
Se plângea și se frângea
Că nimeni prin parc nu trecea.

Ce bine era odată !
Ce să facă ?
Se întreba
Să fie din nou așa?

Până într-o zi
Când un băiat cuminte
Colegii și-a întrebat
Vor să adune gunoaiele din parc?

Ei l-au refuzat
Atunci, copilul supărat
S-a întors în parc
Și toate gunoaiele a adunat.

Parcul de veselie a răsunat.
Copilașule micuț,
Ai nevoie de-un bănuț ?
Da, răspunse el.

Băiatul atunci l-a luat
Și-un carton a cumpărat
Pe care mare a placat
Ca lumea să știe
În parc când o să vie
Parcul "Inimă vie"

Și acum, în încheiere
Eu îmi iau la revedere
Cu convingerea,
Că-n lumea asta
Uneori atât de tristă,
Mai există oameni,
Cu inimă mare,
Care ajută pe orîșicare.

Eleva: Creangă Antonia

Clasa: a XII- a D

Profesor: Nanu Elena

INCURSIUNE ÎN LUMEA TAINICĂ A CĂRȚILOR

De cele mai multe ori răspunsurile pe care le căutăm, pe care le așteptăm la unele întrebări, le descoperim atât de aproape de noi și suntem încântați pentru că sufletul nostru a fost înobilat cu așa dorință de cunoaștere. Când am vizitat prima dată Biblioteca Metropolitană, împreună cu elevii clasei a XI-a F, însoțiți de doamna dirigintă Voicu Nela, nu mi-a venit să cred ce lume minunată am aflat și ce prieteni invizibili mi-am făcut. Nu trece o zi să nu mă întâlnesc cu Nică și să aflu peripețiile sale cu cireșele sau la scădat, cu Fram, ursul alb, cu Alice într-o lume a minunilor, cu regi și regine. De asemenea, îmi plac întâmplările istorice despre Mihai Viteazul, despre Ștefan cel Mare, despre strămoșii noștri, dacii și romanii. Vreau să cunosc cât mai multe despre țara mea și să respect reguli de viață și de sănătate, să primesc informații cu privire la descoperiri medicale și curiozități științifice.

După părerea mea, cartea este foarte importantă în viața unui om. Este o comoară fără preț, te face să te bucuri, să râzi și să plângi. Cartea îți dezvoltă vocabularul și te face să fii mai bun. Scopul lecturii este acela de a te ajuta să comunici cu cei din jur. Lectura îi învață pe elevi să gândească, le îmbogățește cunoștințele despre viață și lume, modelează caracterul. Cel mai sigur prieten, și cel mai bun, e cartea. Mi-amintesc și acum cu plăcere prima mea carte de colorat, aveam vreo cinci anișori. Am răsfoit-o cu mare nerăbdare, imagini după imagini îmi treceau prin fața ochilor. Apoi a urmat faimosul abecedar care m-a învățat să scriu și să citesc. De când am descoperit-o, cartea s-a dovedit a fi un prieten credincios, răbdător, care are întotdeauna timp pentru mine.

Acum, vorbesc și scriu mai corect, am un vocabular mai bogat, pot cu o mare ușurință să aștern pe hârtie și să transmit prin viu grai gândurile pe care le am. Sunt mândră să am în carte un prieten atât de bun și mă bucur că ne-am

cunoscut. Le recomand și celorlalți elevi să descopere prietenia cărții și să păstreze o relație îndelungată cu ea.

*Elev Smaranda Radu -XI F
Profesor Nela Voicu*

Primăvara școlilor – 2016, Ediția a XV- a Primăvara școlilor – 2016, Ediția a XV- a "Și nouă ne pasă"

Proiectul „Primăvara școlilor”, derulat sub genericul „Și nouă ne pasă !” este organizat de Primăria Sectorului 2, pentru a sensibiliza tânăra generație în probleme legate de grija față de mediul înconjurător.

Ca în fiecare an școala noastră a participat cu elevii, la activitățile desfășurate în cadrul Proiectului de Educație Ecologică ”Primăvara școlilor”. Implicarea în astfel de activități au ca rezultat asimilarea de noi cunoștințe despre mediul înconjurător și activitățile de grădinarit, cunoașterea speciilor de vegetație din parcuri și zonele verzi, conștientizarea riscurilor poluării prin împărțirea de flyere.

Proiectul este util, deoarece are ca scop dotarea unităților de învățământ cu materiale didactice, necesare desfășurării procesului instructiv – educativ. Astfel școala noastră folosește, în prezent, mijloacele tehnice de IT, oferite de către Primăria sectorului 2.

Am învățat că adevărata bucurie este un lucru serios realizat cu elevii prin perseverență, intenții curate, fixarea unui scop al dorințelor noastre de la care să nu ne abatem.

Dezvoltarea conștiinței și a spiritului civic prin exemplul dat de elevii tuturor trecătorilor așa încât, cu mic, cu mare ne-am mobilizat în împărțirea de flyere privind educația ecologică și protejarea mediului înconjurător.

Am început treaba în zona ce ne-a fost repartizată din parcul ”Plumbuita”. Bucuroși că prin munca noastră, parcul, va fi mai curat și mai îngrijit, elevii par a fi neobosiți. Asemeni unor gospodari pricepuți, la îndrumarea profesorului și pedagogului se îngrijesc de fiecare copac și de fiecare petec de verdeață care le iese în cale. Într-o altă parte a grădinii Ionel are o greblă în mână. El curăță de frunze și crenguțe uscate trandafirii proaspăt îmbobociți. De alea din apropiere se ocupă Florin, cu mătura se pregătește să curețe aleea de frunze și flori uscate. Totul se desfășoară în mod organizat după un plan bine pregătit. După terminarea operațiilor propuse ne îndreptăm cu toții către stația de tramvai din apropiere povestind aspectele de laudă și critică care au însoțit operațiile desfășurate.

Lucrul în echipă are un singur rezultat final, acela că toate obiectivele sunt atinse.

Prof. Petrișor Costea

PROIECTELE NOASTRE

Cu toții știm că a recicla înseamnă a consuma eficient, a refolosi, a transforma materia, astfel încât să existe permanent un circuit al acesteia, în scopul obținerii unor efecte benefice atât pentru oameni, cât și pentru mediul înconjurător. Cu toate acestea uităm sau alegem să nu ne amintim atunci când trebuie să facem gesturi mici în fiecare zi, considerând poate, că doar gesturile mari, eroice pot salva resursele planetei.

Acesta este motivul pentru care am dorit să derulăm și în acest an școlar, 2015-2016 proiectul „CONTINUĂM TRADIȚIA PRIN RECICLARE CREATOARE”, înregistrat în Calendarul Activităților Educative Regionale la domeniul ecologie și protecția mediului.

Ediția a III-a a acestui proiect a propus implicarea elevilor și cadrelor didactice din Școala Profesională Specială nr.3, precum și a elevilor și cadrelor didactice din școlile și liceele participante într-o serie de activități desfășurate mai ales în săptămâna „Școala altfel”, care să ducă la formarea unei atitudini responsabile față de mediul înconjurător: „Primăvară ecologică-flori pentru prieteni”, „Din deșeuri se poate face artă!”, „Brățări și podoabe din materiale reciclabile”, „Atitudine eco prin reciclare creatoare”.

Toate aceste activități au avut ca obiective dobândirea comportamentului eco-responsabil, elevii devenind conștienți de necesitatea reciclării, un pas important în protejarea resurselor naturale și a mediului înconjurător, precum și stimularea creativității și a originalității elevilor prin confecționarea de obiecte din materiale reciclabile.

Prof. Simona-Brîndușa Pădurețu

ȚIA ȚI CĂ?

RECICLÂND DEȚURILE DE AMBALAJE:

Economisim energie

Reducem poluarea!

Se micșorează cantitatea de gunoi!

Conservăm resursele naturale!

Ți mai aduci aminte când ai reciclat ultima data ceva

Fiecare tonă de hârtie reciclată salvează 17 copaci!

TEAM NEPTUN 2015

Școala Profesională Specială Nr.3 a participat cu un număr de 8 elevi în ”Tabăra Elevilor Activi și Merituoși 2015” organizată de Centrul de Proiecte și Programe Educaționale și Sportive pentru Copii și Tineret din cadrul Primăriei Municipiului București, la Comorova – Neptun.

Locația din acest an a fost una deosebită, pădurea Comorova - Neptun. O pădure seculară de pin, situată în imediata apropiere a stațiunii Neptun, la o distanță de 1,5 km de Marea Neagră. Drumul până la mare reprezintă o punte de legătură între zona de litoral și zona de pădure.

Pentru mulți dintre acești copii, această tabără reprezintă prima lor ”întâlnire” cu o altfel de lume, cu un nou spațiu.

Elevii participanți la această tabără au rezultate deosebite la învățătură, precum și frecvență foarte bună la cursuri. Ei sunt: Beutel Mihai, Dicu Florin, Crețu Ioan, Samson Gabriel, Caval Gabriel, Stancan Cristian, Neagoe Ionuț.

Aceste tabere pentru copii sunt ocazii deosebite pentru ei, de a socializa, de a obține achiziții noi, de a-și forma noi conduite, noi relații etc.

Orice tabără pentru fiecare dintre noi reprezintă o experiență nouă, o oportunitate de a lega prietenii noi, o lecție de acceptare, înțelegere și respect față de cei din jurul tău.

Pregătirea a început cu o săptămână înainte de plecare, printr-un instructaj făcut atât părinților, cât și elevilor, cărora li s-au adus la cunoștință următoarele: necesarul de obiectele personale, comportamentul în incinta locației, precum și în mijloacele de transport, în propriul nostru autocar. Instructajul a fost efectuat de cadrele însoțitoare, Mănăilă Neagu și Mușat Valeriu. A sosit ziua mult așteptată, plecarea către locația de vacanță, pentru 8 zile am fost musafirii unor oameni deosebiți.

Cazarea și masa au fost ireproșabile, copiii având acces la diverse activități, precum jocuri de biliard, participarea la discotecă jocuri, sportive pe plajă.

Timpul a fost excelent, apa caldă, cu alte cuvinte am avut toate ”ingredientele” necesare unei șederi la plajă cât mai plăcută. Dar a venit și ultima zi, adică plecarea din binemeritata și binevenita tabăra la mare.

Totul a revenit la normal odată cu ajungerea la București și revederea celor dragi.

Noi, participanții la această tabără, mulțumim conducerii școlii cât și echipei de proiecte și programe din cadrul Primăriei Capitalei.

Mănăilă Neagu și Valeriu Mușat

O ZI MINUNATĂ PETRECUTĂ ÎN CENTRUL VECHI!

În săptămâna “Școala altfel”, ne-am hotărât să mergem în CENTRUL VECHI al capitalei. Vremea a fost de partea noastră, așa încât am putut admira toate frumusețile acelor locuri.

Zona cunoscută astăzi sub numele de Centrul Vechi este cuprinsă între Splaiul Independenței, Bd. I.C. Brătianu, Calea Victoriei și B-dul Elisabeta fiind formată din străzile Lipscani, Gabroveni, Blănari, Șelari, Franceză, Stavropoleos. Lipscaniul este una dintre cele mai vechi și faimoase străzi din Capitală. Denumită inițial “Ulița cea Mare”, artera a fost atestată documentar încă din 1589. Aici se găsesc Curtea Veche, Hanul lui Manuc, bisericile Stavropoleos și Sfântul Anton, ca și numeroase alte clădiri vechi declarate monumente istorice.

Ne-am oprit lângă bisericile cu frumoase arhitecturi, am zăbovit la Hanul lui Manuc-acum hotel, restaurant și terasă (pe timp de vară), care ocazional servește și ca spațiu pentru diferite evenimente culturale. Curtea uriașă și arătoasă era menită să primească convoaiele de căruțe care călătoreau în toată Europa. Elevii clasei a IX- a F, însoțiți de autoarele acestui articol, au dorit să afle amănunte istorice despre biserica Stavropoleos-minusculă, dar minunat proporționată, despre strada Șelari unde se află Curtea Sticlarilor- care adăpostește atelierelor meșteșugarilor în sticlă, cu un superb balcon din lemn lăcuit. Curtea Domnească și biserica Curții Vechi ne-au atras atenția în mod deosebit.

Interesul de care au dat dovadă elevii, precum și bucuria ce se citea în ochii tuturor, au demonstrat că istoria și arta ating orice ființă și emoționează orice suflet !

*Profesor: Mariana Ghețu
Pedagog: Daniela State*

**UN STROP DIN ARTA
IDEILOR, UN STROP
DIN ARTA
MESERIILOR
EDITIA a IV-a
CAER 2016 poziția 179**

În data de 17 iunie ac, Școala Profesională Specială nr. 3 din București sector 2 a fost gazda Festivalului Concurs "Sărbătoarea ieii românești", activitate din cadrul Proiectului CAER 2016 "UN STROP DIN ARTA MESERIILOR, UN STROP DIN ARTA IDEILOR", proiect aflat la a IV-a ediție. Desfășurat pe secțiunile sale de eseu, înregistrări audio-video cu

interpretări vocale din folclorul tradițional, colaje de fotografii de epocă cu personalități costumate în cămașa tradițională, materiale în power point, pictură pe sticlă, ceramică, lemn, dansuri populare, proiectul a întrunit, atât prin prezența directă cât și indirectă reprezentanți ai județelor Arad, Cluj, Maramureș, Buzău, Iași, Timiș, Ilfov, Constanța, Prahova, Giurgiu și Municipiul București.

Elevii, îndrumați de dascălii lor, au fost într-o adevărată competiție pe toate planurile, începând cu compoziții literare venite de la: Colegiul Național "Vasile Lucaciu" din Baia Mare, Liceul Special "Moldova" Tg-Frumos (Iași), Liceul Special "Sf. Maria" Arad etc. Am avut interpretări vocale de excepție – de evidențiat eleva Andrada Precup, clasa a V-a de la Școala Specială Gimnazială pentru Deficienți de Vedere, clasele V-VIII, București, care a interpretat magnific cântecul popular "Lie, lie, ciocârlie". Ei i s-au adăugat alți colegi din țară precum Hodorog Răzvan de la Liceul Special pentru Deficienți de Vedere Cluj-Napoca, Tiron

Livia și Toma Eusebiu de la Liceul Special "Moldova" Tg. Frumos, elevi de la Liceul pentru Deficienți de Vedere- Buzău etc.

Dansul, pictura, desenele, colajele fotografice, toate dedicate iei românești au adus în centrul atenției emoția, creativitatea, simțirea autentică față de tradiție, față de frumos în general prin școlile din Giurgiu, Prahova și București, printre care Școala Profesională Specială nr 3, gazda acestei acțiuni, Școala Profesională Specială nr. 2, Liceul Tehnologic Special nr. 3, Școala Gimnazială "Stolnicul Constantin Cantacuzino"- Giurgiu și Liceul Tehnologic Anghel Saligny -Prahova. A fost o atmosferă pozitivă, în care culoarea, armonia, talentul, spiritul de inițiativă și-au dat mâna peste întreaga țară, de la Tisa până la "marea cea mare", din Târgul Ieșilor până la Dunăre, într-un proiect de anvergură al Școlii Profesionale Speciale nr. 3 – CAER 2016 –UN STROP DIN ARTA MESERILOR, UN STROP DIN ARTA IDEILOR.

Dir. adj. prof. Nicoleta Ruba

Ghid de comportare civilizată

În clasă:

Nimic în ceea ce privește comportarea între oameni nu poate începe fără cuvintele „te rog” și „mulțumesc”. În aceste cuvinte simple se găsesc rădăcinile bunei cuviințe.

Este necesar să fii tot atât de politicos cu un copil, ca și cu un om mare.

•Scuzele trebuie prezentate imediat și cu toată convingerea și ele aduc pacea între oameni și au efect binefcător asupra nervilor.

•Dacă împrumuți un obiect sau o sumă de bani, ele trebuie înapoiate la termenul stabilit, cu mulțumirile convenite celui care le-a împrumutat.

•Aranjatul părului, rujatul buzelor, machiajul ochilor, privitul feței în oglindă nu se vor face niciodată în public, ci numai în încăperile unde vă faceți în mod obișnuit toaleta.

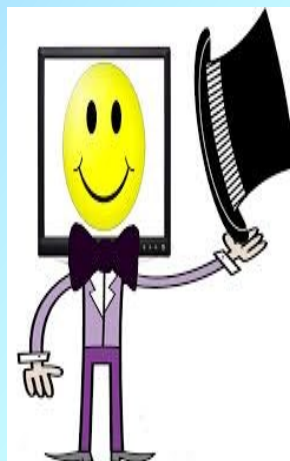
•Când suflați nasul sau strănutați aveți grijă să vă întoarceți cu spatele la ceilalți și să puneți batista la nas sau mâna la gură.

•Nu se admite curățatul urechilor în public, nici scărpinatul în cap, pe mână sau picior, pocnitul degetelor, scuturatul mâinilor sau picioarelor.

•Nu se admite scobitul în dinți în public. Când căscați în public, acoperiți-vă gura cu mâna.

•În orice conversație trebuie să dați dovadă de politețe: fără exces de mimică, fără gestică, fără ton ridicat, nu cu mâinile în buzunare, nu cu țigara în gură, nu cu gura plină.

•Evitați cuvintele triviale.

Reguli privind salutul:

•Bărbatul salută întâi când întâlnește o femeie cunoscută.

•Cei tineri îi salută pe cei mai în vârstă.

•Cei care intră într-o încăpere îi salută pe cei care sunt în încăpere, indiferent de grad.

•Cei aflați în trecere îi salută pe cei care staționează.

•Nu se salută cu gura plină.

•Nu se salută cu țigara în gură.

•Subordonații își salută primii superiori.

•Cei salutați trebuie să răspundă.

În mijloacele de transport în comun:

•La urcare se va da prioritate persoanelor în vârstă.

•Cei tineri vor oferi locul persoanelor în vârstă, bolnavilor, femeilor cu copii.

•Nu se va discuta cu voce tare.

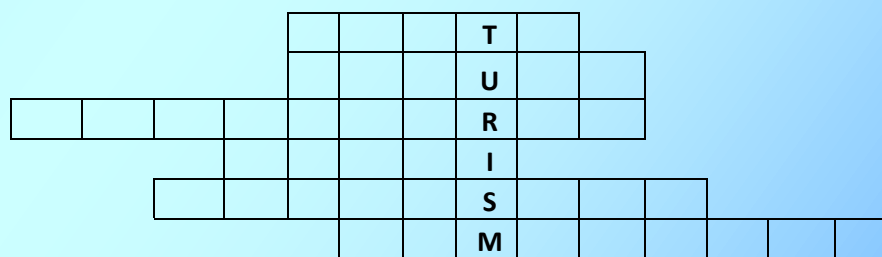
•Nu se va răspunde la provocări, deoarece s-ar putea să vă treziți în centrul unui scandal de amploare.

•Nu-i vom deranja pe ceilalți cu bagajele noastre.

Copiii trebuie să fie calmi și liniștiți în mijloacele de transport în comun, să fie politicoși cu cei mai mari decât ei.

Prof. Mihaela Foghel

R
E
C
U
S
S
C
O
S
A
L
O
C
O
S
A
L
O
C
O
S
A
L
O
C
O
S

Ai, ai parte.

Trebuie să respectăm

Noi lucrăm în

Suntem, la școală.

Noi respectăm

Trebuie să.....

Colectivul clasei a X a F

Îndrumator prof. Ioana Constantinescu

Să râdem, copii!

Calculul întortocheate

Dați un exemplu de lichid care nu îngheață.

- Apa clocotită.

Cum împarți 4 mere la 5 copii în mod echitabil? Întreabă profesorul.

- Făcându-le compot! Răspunde Lizica.

Știi ce este un termometru?

- Un termometru este o sticlă lungă și îngustă în care se ține febra, zise un elev.

- Care a fost cel mai vestit portar al turcilor?

- Sultanul.

- Cum așa?

- El apăra Înalta Poartă.

- Ce să te întreb, Marine? Auzit-ai de Buzești?

- Cum să nu? Păi știe oricine! E o piață-n București.

- Marinică, știi cât fac trei și cu unu? Întreabă profesorul.

- !?

- Fii atent: eu îți dau trei mere și mai târziu încă unul. Câte mere ai în total?

- Cinci

- Cum așa?

- Am mai avut unul în ghiozdan.

Profesorul scrisese pe tablă $2:2$ și întreabă pe un elev ce semnificație are.

- Scor egal! Răspunde acesta.

Dacă-ți dau 12 mere și-ți cer să-i dai jumătate frățiorului tău, câte-ți mai rămân? Întreabă profesorul.

- Opt.

- Nu știi împărțirea?

- Eu o știu, dar frățiorul meu, nu.

- Vrei să spui că nu te-a ajutat tatăl tău la rezolvarea problemei?

- Nu m-a ajutat.

- Dă-ți cuvântul!

- Mi-l dau. Nu m-a ajutat, a rezolvat-o singur.

Costel se întoarce de la școală și își anunță mama:

- Mămico, am câpătat azi nota zece!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

- Bravo, pușorule!

Atelier de pictură pe sticlă

Cred ca majoritatea dintre noi am admirat la un moment dat farmecul aparte al icoanelor țărănești.

Ele sunt adevărate "ferestre spre cer", către împărăția cerească. În cadrul proiectului municipal „Tradiții și obiceiuri populare”, am avut ocazia să observ încă o dată transformarea pe care o produce în ființa omenească bucuria lucrului realizat cu ajutorul propriilor mâini, la elevii participanți.

Iconița pe sticlă este modestă și nepretențioasă, dar strălucitoare și admirabilă prin cromatica vie și ca atare cu puțină răbdare poate fi realizată chiar și de elevii cu CES, bine înțeles cu ajutor și îndrumare permanentă.

Este un exercițiu de formă și culoare cu rezultate spectaculoase și proprietăți extraordinare de relaxare și ajută la îmbogățirea simțului estetic și stimularea creativității dar mai ales, la creșterea încrederii în forțele proprii, scăderea anxietății, îmbogățire spirituală.

Prof. psihopedagog Arina Oroviceanu

Ziua Internațională

„De ce are nevoie lumea de toleranță?”

Pentru a putea conviețui în societate este necesar să acceptăm unele lucruri, să ne înțelegem unii pe alții, să ne ascultăm, să ne respectăm reciproc și să-l acceptăm pe cel de alături așa cum este el cu toate calitățile și defectele sale. Manifestând toleranță, respectăm deciziile celuilalt, respectăm modul de gândire și punctul de vedere.

A tolera înseamnă a sesiza că oamenii din preajma noastră sunt altfel decât noi, iar noi trebuie să ne obișnuim cu ei.

Fiecare om are dreptul și posibilitatea de a gândi, de a lua decizii, de a-și exprima punctul de vedere, de a accepta și a aprecia bogăția lumii interioare a celuilalt, manierele și calitățile sale. După felul în care procedează omul se poate judeca nivelul său de educație spirituală și cultura sa. Din acțiunile acestuia se deduce gradul său de toleranță.

Se întâlnesc și oameni care sunt superficiali în tot ce fac, din pricina indiferenței. Pentru a fi tolerant cu lumea, omul ar trebui, mai întâi, să se cunoască pe sine însuși. Dacă nu știe cine este, ce vrea să înfăptuiască, unde merge, cum ar putea el să înțeleagă pe un oarecare cineva, să-l accepte așa cum este el?

Toleranța reciprocă reprezintă armonia perfectă. Dacă i-am trata pe cei din jurul nostru așa cum am dori noi să fim tratați, am observa recunoașterea și acceptarea reciprocă din ambele părți.

Lipsa toleranței nu este altceva decât egoism.

Aproape de cuvântul toleranță este indulgența, acceptarea. Fiind astfel îngăduitor față de erorile comise de cel de-alături, îi oferi un sprijin moral, chiar dacă cel de alături a greșit cu ceva. În unele situații mă întreb: „Dacă sunt răbdător cu mine când greșesc, de ce să nu fiu și cu ceilalți?” Întrebându-mă de fiecare dată, înțeleg că oricine are nevoie de înțelegere și recunoștință. Chiar dacă acel „oricine” diferă de mine prin stilul de viață și atitudine, s-ar cuveni să ajungem printr-un dialog, la înțelegere reciprocă, stabilind relații de adevărată armonie.

*Laurențiu Ionuț Pintilie clasa a XII – a A
Îndrumător. prof. Silvia Badea*

IN MEMORIAM

SILVIA BADEA

O dimineață de mai, duminică, 29, un telefon la prima oră a dimineții ne aduce vestea tristă că Silvia Badea, draga noastră colegă și prietenă, nu mai este. A trecut la cele veșnice. Un om de aleasă omenie, de caracter și bunătate, cum rar îți este dat să întâlnești. Șocul dispariției sale a fost cu atât mai mare cu cât, ea, Silvia, nu s-a plâns niciodată de durere, de neputință. Am avut în ea, tot colectivul unității, un sprijin necondiționat. Un chip luminos, cu ochi albaștri și păr bălai te întâmpina pe culoarele unității zi de zi. Un dascăl dedicat copiilor, un dascăl care pe lângă pregătirea sa profesională de specialitate, a pus suflet în tot ce a făcut. Era în același timp profesor, diriginte, părinte pentru cei care-i treceau pragul clasei.

Și-a început cariera profesională ca modelier confecții textile în anul 1973, zonă în care a rămas până în 1991, când se îndreaptă spre învățământ și anume spre Școala Specială nr. 11 din București. Aici a activat între 1991-1996, unde datorită frumuseții sale sufletești leagă prietenii solide. Pe poarta Școlii Profesionale Speciale nr. 3 intră în septembrie 1996 și rămâne ca și cadru didactic până în ultima ei clipă de viață. În parcursul acesta de aproximativ 20 de ani și-a susținut gradele didactice II și I, cu nota maximă, zece. Concomitent, o luptătoare fiind, a urmat cursurile Universității Lucian Blaga, Sibiu, Facultatea de Inginerie, Ingineria produselor textile și din piele, pe care le-a absolvit în 2009. Între 2009-2011, în cadrul Universității Tehnice de Construcții București și-a continuat perfecționarea urmând studii postuniversitare în specializarea "Educație tehnologică". Neobosită în dorința de a fi un cadru didactic bine pregătit, documentat, urmează între 2005-2012 și alte cursuri universitare cu studii de scurtă durată (ciclul I, respectiv ciclul II Bologna). Au urmat alte și alte cursuri de perfecționare ale Silviei, după cum prea bine știm cei care ne desfășurăm activitatea în învățământ. Toate acestea n-au fost în zadar. Silvia s-a implicat în mai toate activitățile unității. Nu era nicio *Paradă a modei* în care manechinele ei să nu stârnească admirația celor prezenți. În activități precum *Primăvara școlilor*, *Târgul de ofertă educatională* era *omul-cheie*, stiai că de acestea se ocupă Silvia Badea. Nici nu mai era nevoie s-o spui. Venea de la sine. Numele său se identificase cu ele. Avea o voce caldă și blândă, care adeseori pregătea copiii în spectacolele de Crăciun și 8 Martie. Multe sunt implicările și meritele Silviei Badea. Iată, o altă dovadă a implicării ei: revista unității. Aflată la cel de-al patrulea număr, din păcate nu o mai prinde în viață. Dar, a reușit să ne lase un articol deosebit de impresionant despre toleranță. Parcă cineva și ceva o pregătea...

D-zeu să te aibă în pază! Nu te vom uita niciodată!

Colectivul Școlii Profesionale Speciale nr. 3